

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/70/2015
Identifikačné číslo spisu:	8013200961
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8013200961.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: UNIPROGRES, s.r.o., so sídlom Budovateľská 38, Prešov, zastúpený JUDr. Slávkou Kováčovou, advokátkou, AK so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Prešove, so sídlom Požiarnická 1, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 26. augusta 2013, č.p.: KRHZ-PO-OPP-1015-002/2013, a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/83/2013-41 zo dňa 11. decembra 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/83/2013-41 zo dňa 11. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove napadným rozsudkom č. k. 3S/83/2013-41 zo dňa 11. decembra 2014 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu zo dňa 26. augusta 2013, č.p.: KRHZ PO-OPP-1015-002/2013 a následne jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie, ktorým žalovaný ako odvolací orgán podľa § 20 písm. m/ zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane pred požiarmi alebo zákon č. 314/2001 Z. z.“) rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Prešove zo dňa 16.05.2013 č.p.: ORHZ-PO1-565-007/2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta v sume 500,- eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 4 písm. h/ zákona o ochrane pred požiarmi tým, že nesplnil opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov uložené orgánom vykonávajúcim štátny požiarny dozor v určenej lehote v termíne do 12.11.2012, stanovenej pri komplexnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 25.10.2012 a zistený stav naplnil skutkovú podstatu §

59 ods. 2 písm. h/ zákona o ochrane pred požiarmi (ďalej len „rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu“) tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Krajský súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona o ochrane pred požiarmi a súčasne v intenciách ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších prepisov (ďalej len „správny poriadok“), citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 59 ods. 2, písm. h/, v § 4 písm. b/, f/, h/, v § 25 ods. 1 písm. a/, v § 28, v § 73, uvedeného zákona a súčasne v intenciách § 1 ods. 1, písm. c/ vyhlášky o požiarnej prevencii v spojení s § 2 ods. 4, s § 3 ods. 1, s § 19 ods. 1, písm. b/, s § 38 ods. 2, 4 uvedenej vyhlášky, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočítaní účastníkov konania, oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, lebo rozhodnutie a postup správnych orgánov sú v súlade so zákonom.

Krajský súd zistil, že žalobca bol zaradený prvostupňovým správnym orgánom do zoznamu subjektov, v ktorých je naplánovaný výkon štátneho požiarneho dozoru v súlade s § 25 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane pred požiarmi, nakoľko vykonáva činnosti so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru. Na účely predchádzania vzniku požiarov je žalobca povinný zabezpečiť plnenie opatrení pred požiarmi pri činnostiach spojených so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru v zmysle § 4 písm. b/ zákona o ochrane pred požiarmi a podľa § 1 ods. 1 písm. c/ vyhlášky o požiarnej prevencii, kde k týmto činnostiam patrí najmä zváranie, pri ktorom sa používa zváracie zariadenie nezávislé od stupňa automatizácie na miestach s možnosťou vzniku požiaru. U žalobcu bola vykonaná komplexná protipožiarne kontrola dňa 10.02.2009 so zistenými siedmymi požiarnymi nedostatkami a následná protipožiarne kontrola bez zistených nedostatkov dňa 02.07.2009. Žalobca v roku 2009 nemal žiadne námietky voči zaradeniu subjektu do výkonu štátneho požiarneho dozoru. Voči výkonu štátneho požiarneho dozoru žalobca nenamietal ani v období od roku 2009 do roku 2012 a nenamietal to ani po vykonaní komplexnej protipožiarnej kontroly vykonanej dňa 25.10.2012, kde bolo zistených päť požiarnych nedostatkov, ktoré žalobca zobral na vedomie.

Prvostupňový správny orgán vykonal u žalobcu po piatich mesiacoch od vykonania komplexnej protipožiarnej kontroly následnú protipožiarne kontrolu dňa 03.04.2012, kde zistil, že štyri požiarne nedostatky z piatich požiarnych nedostatkov zistených pri komplexnej protipožiarnej kontrole nie sú splnené v požadovanom termíne. Na základe toho, že správny orgán zistil, že neboli splnené štyri opatrenia v požadovanom termíne, žalobca začal spochybňovať zistené protipožiarne nedostatky pri vykonanej komplexnej protipožiarnej kontrole a začal spochybňovať aj zaradenie žalobcu do výkonu štátneho požiarneho dozoru. Žalobca bol zaradený do výkonu štátneho požiarneho dozoru v súlade s § 25 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane pred požiarmi, nakoľko vykonáva činnosti so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru. Medzi činnosti so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru podľa § 1 ods. 1 písm. c/ vyhlášky o požiarnej prevencii okrem iného patrí zváranie nezávislé od stupňa automatizácie na miestach s možnosťou vzniku požiaru. Žalobca na svojej oficiálnej webovej stránke v rámci doplnkových služieb uvádza, že poskytuje zváranie. Správny orgán pri vykonanej komplexnej protipožiarnej kontrole zistil, že žalobca vykonáva činnosti so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, a to zváranie, ktoré vykonáva v zámočnickej dielni. V čase vykonania komplexnej protipožiarnej kontroly sa v zámočnickej dielni nachádzali horľavé látky (zbytky čistiacej vlny, drevené stoličky, plastové obaly, káble elektrickej inštalácie atď.). Žalobca pri kontrole potvrdil, že v zámočnickej dielni zamestnanci nepravidelne počas celého roka 2012 vykonávali zváracie práce pomocou dvoch zváracích agregátov. Správny orgán považoval zaradenie žalobcu do kontrolnej činnosti v rámci štátneho požiarneho dozoru za opodstatnené a túto námietku žalobcu za nedôvodnú. So všetkými námietkami, ktoré žalobca začal namietat až po vykonanej následnej protipožiarnej kontrole sa prvostupňový správny orgán podrobne zaoberal. Je potrebné zdôrazniť, že všetky námietky žalobcu smerovali ku vykonaniu komplexnej protipožiarnej kontrole, ktorá bola vykonaná dňa 25.10.2012. Všetky námietky žalobcu boli

podrobne rozpracované v stanovisku k vzneseným námietkam z vyjadrenia zápisnice následnej protipožiarnej kontroly č.p.: ORHZ-PO1-565-004/2013 zo dňa 22.04.2012, pričom vznesené námietky boli smerované ku vykonanej komplexnej protipožiarnej kontrole. Samostatne boli rozpracované aj námietky žalobcu voči začatému správne konaniu, ktoré boli rozpracované správnym orgánom v samostatnom vydanom rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu zo dňa 16.05.2013 č.p.: ORHZ-PO1-565-007/2013, v ktorom sa prvostupňový správny orgán podrobne zaoberal námietkami žalobcu voči začatému správne konaniu a vysporiadal sa s nimi. Správny orgán pri vykonávaných protipožiarňoch kontrolách prepočty nevykonáva. Reálny výskyt horľavých látok nachádzajúcich sa v kontrolovaných subjektoch je na zistení členov kontrolnej skupiny. Podklady na vydanie prvostupňového rozhodnutia tvorili: zápisnica z komplexnej protipožiarnej kontroly zo dňa 26.10.2012, zápisnica z následnej protipožiarnej kontroly zo dňa 05.02.2013, vyjadrenie žalobcu k zápisnici z následnej protipožiarnej kontroly zo dňa 12.04.2013, stanovisko správneho orgánu k vzneseným námietkam zo dňa 22.04.2013, vyjadrenie žalobcu k začatiu správneho konania zo dňa 09.05.2013. Predložené námietky žalobcu potvrdili zistenia pri následnej protipožiarnej kontrole, že v štyroch prípadoch neboli zistené požiarne nedostatky splnené v požadovanom termíne tak, ako bola lehota určená správnym orgánom.

Krajský súd poukazom na jednotlivé požiarne nedostatky zistené pri následnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 03.04.2013 mal preukázané, že nedostatok 1/ uvedený v III. bod 1 z komplexnej protipožiarnej kontroly (ďalej len „kontrola“) nebol odstránený v stanovenej lehote do 12.11.2012, tento nedostatok bol odstránený po stanovenej lehote podľa zápisu technikom požiarnej ochrany v požiarnej knihe dňa 15.11.2012; nedostatok 2/ uvedený v III. bod 2 z komplexnej protipožiarnej kontroly (ďalej len „kontrola“) nebol odstránený v stanovenej lehote do 12.11.2012, tento nedostatok bol odstránený po stanovenej lehote podľa zápisu technikom požiarnej ochrany v požiarnej knihe dňa 15.11.2012; nedostatok 3/ uvedený v III. bod 3 z komplexnej protipožiarnej kontroly (ďalej len „kontrola“) nebol odstránený v stanovenej lehote do 12.11.2012, tento nedostatok pretrvával aj v termíne vykonania následnej protipožiarnej kontroly; žalobcu nepožiadaval správny orgán o predĺženie lehoty na odstránenie zisteného nedostatku a neodstránil tento nedostatok v požadovanej lehote zámerne, nakoľko pod vplyvom technika požiarnej ochrany začal spochybňovať tento zistený nedostatok, ktorý bol zistený pri komplexnej protipožiarnej kontrole; nedostatok 4/ uvedený v III. bod 4 z komplexnej protipožiarnej kontroly (ďalej len „kontrola“) nebol odstránený v stanovenej lehote do 12.11.2012, tento nedostatok pretrvával aj v termíne vykonania následnej protipožiarnej kontroly; štatutárny zástupca žalobcu nepožiadaval správny orgán o predĺženie lehoty na odstránenie zisteného nedostatku, podľa názoru žalovaného žalobca neodstránil tento nedostatok v požadovanej lehote zámerne, nakoľko pod vplyvom technika požiarnej ochrany začal spochybňovať tento zistený nedostatok, ktorý bol zistený pri komplexnej protipožiarnej kontrole, technik požiarnej ochrany v danom prípade odôvodňoval, že nestanovil zámočnicku dielňu za pracovisko so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, lebo kontrolný orgán nepreukázal, opodstatnenie takéhoto určenia, a preto nebol dôvod ustanovovať protipožiarňu hliadku pracoviska nie to protipožiarňu asistenčnú hliadku, na základe uvedeného žalobca nezriadil protipožiarňu asistenčnú hliadku pri činnostiach spojených so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru. Technik požiarnej ochrany nebol prítomný pri komplexnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 25.10.2012 a ani pri následnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 03.04.2013. Ďalej krajský súd mal preukázané, že po uplynutí piatich mesiacov od vykonanej komplexnej protipožiarnej kontroly neboli správnemu orgánu zaslané žiadne námietky ani pripomienky a neboli vznesené ani požiadavky na predĺženie termínu na odstránenie vzniknutých nedostatkov. Prijaté opatrenia správnym orgánom mali vo svojej podstate chrániť životy, zdravie zamestnancov a majetok žalobcu. Proces námietok voči správnemu orgánu spochybňovania prijatých opatrení správnym orgánom a spochybňovanie zaradenia žalobcu medzi kontrolované subjekty v rámci výkonu štátneho požiarneho dozoru začal žalobca až po zisteníach pri následnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 03.04.2013, kedy správny orgán zistil, že v stanovenom termíne neboli odstránené štyri požiarne nedostatky.

Krajský súd námietku žalobcu, že prevádzka žalobcu - zámočnicka dielňa nie je miestom so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, a preto zo strany žalobcu nemohlo dôjsť ani k porušeniu zákona o požiarnej ochrane a vyhlášky o požiarnej prevencii tak, ako to uviedol prvostupňový správny orgán a

potvrdil žalovaný v napadnutom rozhodnutí, považoval za nedôvodnú.

Krajský súd poukazom na to, že kontrolná skupina prvostupňového správneho orgánu nepovažovala zámočnicku dielňu žalobcu za miesto so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru podľa § 1 ods. 2 zákona o ochrane pred požiarimi, ale za miesto s možnosťou vzniku požiaru vzhľadom na činnosť so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, teda na zváranie podľa § 1 ods. 1 písm. c/ vyhlášky o požiarnej prevencii, uviedol, že až v nadväznosti na túto skutočnosť sú v § 4 zákona o ochrane pred požiarimi žalobcovi uložené povinnosti, ktoré je povinný dodržiavať pri činnostiach spojených so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, t.j. konkrétne pri zváraní a s poukazom na § 1 ods. 1 písm. c/ vyhlášky o požiarnej prevencii na miestach s možnosťou vzniku požiaru. Krajský súd konštatoval, že keďže miestom s možnosťou vzniku požiaru sú miesta, v ktorých sa vyskytujú horľavé látky a u žalobcu sa v zámočnickej dielni v čase následnej protipožiarnej kontroly nachádzali horľavé látky, konkrétne vybavenie zámočnickej dielne, drevené stoličky, káblové rozvody elektrickej energie, zvyšky čistiackej vlny, plastové nádoby na kvapaliny a pod., nesplnil žalobca opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov uložené orgánom vykonávajúcim štátny požiarny dozor. Podľa názoru krajského súdu z uvedených dôvodov správny orgán uložil žalobcovi pokutu za porušenie tejto povinnosti v súlade so zákonom o ochrane pred požiarimi v zmysle § 59 ods. 2 písm. h/. Krajský súd zamietol žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá zo zákona právo na náhradu trov konania.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov celého konania.

Žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca predovšetkým vytýkal krajskému súdu, že pokiaľ sa stotožnil s názorom žalovaného vyslovenom v jeho rozhodnutí, postupoval nesprávne a v rozpore so zákonom, pretože aj žalovaný po právnej stránke vec nesprávne posúdil.

Poukazom na skutkové zistenia danej veci žalobca tvrdil, že pokiaľ ide o vytýkané nedostatky pod bodmi 1/ a 2/, o ktorých správny orgán tvrdí, že neboli odstránené v stanovenej lehote, ničím neporušil zákon č. 314/2001 Z. z. a ani vyhlášku č. 121/2002 Z. z. Dôvodil, že v požiarnej knihe, do ktorej tieto záznamy vykonáva požiarny technik zaznamenali a odstránili nedostatok v tom zmysle, že dňa 15.11.2012 bola zaznamenaná vykonaná preventívna protipožiarne prehliadka technikom PO a predchádzajúca prehliadka bola robená 09.08.2012, pričom vyhláška č. 121/2002 Z. z. v § 14 ods. 1, písm. c/ určuje, v akých lehotách sa majú vykonávať preventívne protipožiarne prehliadky, kde je uvedené, že tieto je potrebné vykonávať každé, tri mesiace, pokiaľ štatutárny orgán neurčí inak. Vyslovil názor, že postupoval v súlade so zákonom, keď preventívnu prehliadku vykonal v troch mesiacoch, ktorý v tomto prípade trvá do konca novembra 2012, a preto splnil aj opatrenie mu uložené záznamom zo dňa 15.11.2012.

Ďalej žalobca vyslovil názor, že neporušil zákon ani vo vzťahu k vytýkaným nedostatkom uvedených pod bodom 3/ a 4/, kde je mu vytýkané, že nezriadil protipožiarne asistenčnú hliadku a konateľ spoločnosti nevydal písomný pokyn na zabezpečenie ochrany pred požiarimi. Dôvodil, že po zhodnotení s požiarom technikom dospel k záveru, že nevykonáva činnosť so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru na miestach so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru. V danej súvislosti poukázal na právnu úpravu ustanovenú v § 1 ods. c/ vyhlášky č. 121/2002 Z. z. a právnu úpravu ustanovenú 4 písm. c/ zákona č. 314/2001 Z. z. a právnu úpravu ustanovenú v § 9 bod vyhlášky č. 121/2002 Z. z.,

ktorú citoval.

Žalobca ďalej tvrdil, že podľa požiarneho technika spoločnosť nemá miesta so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru a z tohto dôvodu mal za to, že nie je potrebné zriaďovať asistenčnú protipožiarnu hliadku, poukazom na to, že v spoločnosti je protipožiarna hliadka, o čom predkladá aj záznam, avšak nejde o asistenčnú hliadku, ktorá je potrebná iba pri miestach so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru.

Žalobca záverom vyslovil názor, že pokiaľ mu pri kontrole bolo vytýkané, že má miesta so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru a činnosti so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, táto skutočnosť nebola ničím podložená, ničím vypočítaná, išlo len o subjektívny názor kontrolórov a v zmysle § 9 ods. 3 vyhlášky č. 121/2002 Z. z. bolo potrebné na preukázanie takejto skutočnosti určiť výpočet, prípadne ustanoviť znalca, alebo iného odborníka na zistenie vyššie uvedených skutočností, keďže išlo rozporné tvrdenia žalobcu a kontroly. Zotrval na tvrdení, že ničím neporušil opatrenia, ktoré mu zadala kontrola ani v jednom z bodov 1 až 4/.

III.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny potvrdil.

V dôvodoch vyjadrenia žalovaný nesúhlasil s odvolacími dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho písomnom odvolaní. Uviedol, že žalobca opisom skutkového stavu poukazuje na to, že technik požiarnej ochrany vykonal pre žalobcu zápis v požiarnej knihe dňa 15.11.2012 v súlade s § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 121/2002 Z. z. ignorujúc dikciu § 4 písm. h/ zákona č. 314/2001 Z. z., podľa ktorej už žalobca mal určenú konkrétnu lehotu (do 12.11.2012) na splnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov Okresným riaditeľstvom Hasičského a záchranného zboru v Prešove.

Ďalej uviedol, že z odvolania žalobcu, je zrejme, že žalobca naďalej nerozlišuje medzi miestom so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru podľa § 2 vyhlášky 121/2002 Z. z. a miestom s možnosťou vzniku požiaru alebo výbuchu podľa § 1 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 121/2002 Z. z. v súvislosti s definíciou zvrátenia a zmätočne odkazuje na § 9 ods. 3 vyhlášky č. 121/2002 Z. z., napriek tomu, že aj Krajský súd Prešov uvedený rozdiel podrobne a správne opisuje vo svojom odôvodnení napádaného rozsudku.

Poukazom na to, že z odvolania žalobcu vyplýva, že žalobca odkazuje na názor technika požiarnej ochrany, avšak s ktorým konkrétnym technikom požiarnej ochrany je v záväzkovo-právnom vzťahu, žalobca neuvádza, žalovaný uviedol, že v každom prípade ide o podnikateľa, ktorý poskytuje služby v danej oblasti na základe osvedčenia a v tejto konkrétnej veci boli však preukázateľne zistené a náležité odôvodnené nedostatky na úseku požiarnej ochrany tak, ako ich uvádza štátny požiarny dozor, ktoré poukazujú na odborné pochybenie technika požiarnej ochrany.

Žalovaný záverom konštatoval, že z odvolania žalobcu je zrejme, že sa len naďalej mylne domnieva, že zistený skutkový stav, na podklade ktorého bola uložená pokuta je iný, ako v skutočnosti vyplýva z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, pričom v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj v odôvodnení žalovaného sa určito a zrozumiteľne vysvetľuje, že okrem iných nedostatkov - vzhľadom na obsah odvolania žalobcu v tejto veci - najmä nevydaním písomného pokynu podľa § 3 ods. 2 vyhlášky č. 121/2002 Z. z. a nezriadením protipožiarnej asistenčnej hliadky podľa § 19 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 121/2002 Z. z. v nadväznosti na tam cit. ustanovenia zákona č. 314/2001 Z. z., keďže bolo preukázané, že žalobca vykonáva aj činnosť zvrátenia, čo žalobca v tomto súdnom konaní aj potvrdil, pričom kontrolnou skupinou štátneho požiarneho dozoru bolo zistené vykonávanie tejto činnosti na mieste s možnosťou vzniku požiaru tak, ako vyplýva z § 1 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 121/2002 Z. z., bolo zvrátenie považované správne ako vykonávanie činnosti so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru žalobcom, a na tomto podklade boli špecifikované uvedené nedostatky,

ktoré žalobca neodstránil vôbec a ďalšie odstránil po určenej lehote, preto mu bola správne uložená pokuta podľa § 59 ods. 2 písm. h/ zákona č. 314/2001 Z. z.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému správne mu orgánu domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia zo dňa 26. augusta 2013, č.p.: KRHZ-PO-OPP-1015-002/2013, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

Preskúmvaným rozhodnutím zo dňa 26. augusta 2013, č.p.: KRHZ-PO-OPP-1015-002/2013 žalovaný správny orgán podľa § 20 písm. m/ zákona č. 314/2001 Z. z. odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Prešove zo dňa 16.05.2013 č.p.: ORHZ-PO1-565-007/2013.

Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta v sume 500,- eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 4 písm. h/ zákona o ochrane pred požiarimi tým, že nespĺnil opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov uložené orgánom vykonávajúcim štátny požiarne dozor v určenej lehote v termíne do 12.11.2012, stanovenej pri komplexnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 25.10.2012 a zistený stav naplnil skutkovú podstatu § 59 ods. 2 písm. h/ zákona o ochrane pred požiarimi.

V.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce v rozsahu žalobných dôvodov, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorými žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o uložení pokuty žalobcovi za porušenie právnej povinnosti v zmysle zákona o ochrane pred požiarimi.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Najvyšší súd dáva do pozornosti žalobcu, že súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Zistil, že základné námietky žalobcu, ktorými napáda zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu spočívajú v jeho tvrdení, že napadnutým rozhodnutím v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu mu bola uložená sankcia v rozpore s ustanoveniami zákona č. 314/2001 Z. z. v spojení s ustanoveniami vyhlášky č. 121/2002 Z. z. o požiarnej prevencii, namietajúc správnosť záverov správnych orgánov oboch stupňov v konaní o uložení sankcie začatom na základe výsledkov následnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 03.04.2013, že nesplnil povinnosť vo vzťahu k odstráneniu nedostatkov zistených pri komplexnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 25.10.2012, keďže nedostatky pod bodmi 1/ a 2/ odstránil v lehote v zmysle § 14 ods. 1, písm. c/ zákona a pokiaľ ide o nedostatky pod bodom 3/ a 4/, tu neporušil zákon, pretože nevykonáva činnosť so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru a na miestach so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, poukazom na právnu úpravu § 1 ods. 1, písm. c/ a § 9 bod 3 vyhlášky č. 121/2002 Z. z. a § 4 písm. c/ zákona č. 314/2001 Z. z.

Zákonodarca v zákone č. 314/2001 Z. z. upravuje podmienky na ochranu života a zdravia fyzických osôb, majetku a životného prostredia 1/ pred požiarom a ustanovuje pôsobnosť orgánov štátnej správy a

obcí na úseku ochrany pred požiarmi a hasičských jednotiek pri vykonávaní záchranných prác pri požiaroch, živelných pohromách a iných mimoriadnych udalostiach. Ďalej upravuje a) povinnosti ústredných orgánov štátnej správy 2/ a ďalších ústredných orgánov (ďalej len „ústredné orgány“), obcí, právnických osôb, fyzických osôb-podnikateľov a fyzických osôb na úseku ochrany pred požiarmi, b/ požiadavky na odbornú prípravu a odbornú spôsobilosť na výkon činností na úseku ochrany pred požiarmi, c/ výkon štátnej správy na úseku ochrany pred požiarmi, d/ druhy hasičských jednotiek, ich zriaďovanie a povinnosti pri zdolávaní požiarov a vykonávaní záchranných prác pri živelných pohromách a iných mimoriadnych udalostiach, e/ poskytovanie pomoci pri zdolávaní požiarov, f/ úlohy Dobrovoľnej požiarnej ochrany Slovenskej republiky (ďalej len „Dobrovoľná požiarňa ochrana“) a iných občianskych združení na úseku ochrany pred požiarmi, g) sankcie za porušovanie povinností vyplývajúcich z predpisov o ochrane pred požiarmi (§ 1 ods. 1, 2).

Zákondarca v právnej norme ustanovenej v § 4 zákona č. 314/2001 Z. z. upravuje povinnosti právnickým osobám a fyzickým osobám- podnikateľom na účely predchádzania vzniku požiarov je povinná, ak tento zákon neustanovuje inak, v ktorej právnej norme okrem iného ukladá povinnosť h/ splniť opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov uložené orgánom vykonávajúcim štátny požiarň dozor alebo obcou v nimi určených lehotách, (§ 4 ods.1 písm. h/).

Podľa § 59 ods. 2 písm. h/ zákona č. 314/2001 Z. z. okresné riaditeľstvo môže uložiť pokutu do 16.596,- eur právnickej osobe a fyzickej osobe-podnikateľovi, ktorá poruší povinnosť ustanovenú v tomto zákone tým, že nesplní povinnosti vyplývajúce pre ňu z opatrení uložených orgánom vykonávajúcim štátny požiarň dozor alebo obcou.

Podľa § 1 ods. 1, písm. c/, ods. 2 vyhlášky č. 121/2002 Z. z. činnosti so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru sú činnosti, ktoré vytvárajú zvýšené riziko možnosti vzniku požiaru pri výrobe, spracúvaní, používaní alebo pri skladovaní horľavých látok. K týmto činnostiam patrí najmä zváranie, tepelné delenie a ďalšie spôsoby spracúvania kovov, pri ktorých sa používa zvaracie, brúsiace alebo iskriace zariadenie nezávisle od stupňa automatizácie na miestach s možnosťou vzniku požiaru alebo výbuchu.

Miesta so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru sú miesta, v ktorých sa nachádzajú horľavé látky za takých podmienok, že vytvárajú zvýšené riziko možnosti vzniku požiaru. K týmto miestam patria najmä priestory, v zmysle právnej úpravy ustanovenej v písm. a/ až h/.

Podľa § 73 zákona č. 314/2001 Z. z. na rozhodovanie podľa § 25 ods. 1 písm. c/ a d/, § 44 ods. 2, § 45 ods. 1, § 46 písm. d/ a § 47 tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku).

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, vo veci zistili skutočný stav, a preto ich skutkový a právny záver treba považovať za správny, ktorý aj náležite odôvodnili v odôvodneniach preskúmaných rozhodnutí, a preto pokiaľ žalovaný rozhodnutím napadnutým žalobou potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie a odvolanie žalobcu zamietol, rozhodol vo veci v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov boli splnené

zákonné podmienky pre zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa v zmysle § 250j ods. 1 O.s.p.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, z ktorých mal preukázané, že správny orgán prvého stupňa rozhodnutím rozhodoval o uložení sankcie žalobcovi podľa § 59 ods. 2, písm. h/ zákona č. 314/2001 Z. z., potom ako mal preukázané na základe výsledkov následnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 03.04.2013, že žalobca nesplnil povinnosť vo vzťahu k odstráneniu nedostatkov zistených pri komplexnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 25.10.2012, čím porušil svoju povinnosť v zmysle §4 písm. h/ uvedeného zákona (splniť opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov uložené orgánom vykonávajúcim štátny požiarly dozor alebo obcou v nimi určených lehotách). Žalobca v správnom konaní a ani v procese súdneho prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného nenamietal správnosť preukázania skutkového stavu.

Pokiaľ žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa tvrdil, že pokiaľ ide o vytýkané nedostatky pod bodmi 1/ a 2/, o ktorých správny orgán tvrdí, že neboli odstránené v stanovenej lehote, ničím neporušil zákon č. 314/2001 Z. z. a ani vyhlášku č. 121/2002 Z. z., pretože tieto odstránil v lehote ustanovenej vo vyhláške č. 121/2002 Z. z. v § 14 ods. 1, písm. c/, odvolací súd sa nemohol stotožniť s jeho argumentáciou. Z právnej úpravy ustanovujúcej povinnosti právnických osôb a fyzických osôb - podnikateľov zákonodarcom stanovenej v § 4 písm. h/ v zákone č. 314/2001 Z. z. vyplýva povinnosť (splniť opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov uložené orgánom vykonávajúcim štátny požiarly dozor alebo obcou v nimi určených lehotách), a preto pokiaľ bola príslušným správnym orgánom žalobcovi uložená povinnosť odstrániť nedostatky zistené pri komplexnej protipožiarnej kontrole vykonanej dňa 25.10.2012, bolo povinnosťou žalobcu tieto nedostatky odstrániť v lehote určenej správnym orgánom a ak ich v tejto lehote neodstránil, ako vyplýva zo skutkových zistení z výsledkov následnej protipožiarnej kontroly vykonanej dňa 03.04.2013, porušil svoju povinnosť v zmysle § 4 písm. h/ uvedeného zákona, a preto správne orgány oboch stupňov postupovali správne a v súlade so zákonom, keď konštatovali porušenie povinnosti vo vzťahu opatrenia na odstránenie nedostatkov v bode 1 a 2/.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani argumentáciu žalobcu, že neporušil zákon ani vo vzťahu k vytýkaným nedostatkom uvedených pod bodom 3/ a 4/, kde je mu vytýkané, že nezriadil protipožiarlu asistenčnú hliadku a konateľ spoločnosti nevydal písomný pokyn na zabezpečenie ochrany pred požiarli, pretože po zhodnotení s požiarly technikom dospel k záveru, že nevykonáva činnosť so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru na miestach so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru. Zo skutkových zistení vyplýva, že na základe výsledkov komplexnej protipožiarnej kontroly vykonanej dňa 25.10.2012 boli žalobcovi uložené opatrenia na odstránenie uvedených nedostatkov v bode 3/ a 4/. Žalobca k výsledkom z tejto kontroly nevzniesol žiadne námietky a ani pripomienky, tieto vzniesol až v správnom konaní o uloženie sankcie, nedostatky neodstránil v lehote určenej správnym orgánom a ani v čase následnej protipožiarnej kontroly. Opatrenie na odstránenie vytýkaných nedostatkov boli správnym orgánom uložené vo vzťahu k činnosti, a to zváranie, ktorá bola preukázaná v prevádzke žalobcu a ktorú ani nespochybnil. Vzhľadom k uvedenému pokiaľ žalobca vytýkané nedostatky v určenej lehote neodstránil, ako vyplýva zo skutkových zistení z výsledkov následnej protipožiarnej kontroly vykonanej dňa 03.04.2013, porušil svoju povinnosť v zmysle § 4 písm. h/ uvedeného zákona, a preto správne orgány oboch stupňov postupovali správne a v súlade so zákonom, keď konštatovali porušenie povinnosti aj vo vzťahu opatrenia na odstránenie nedostatkov v bode 3 a 4.

Odvolací súd sa v danej súvislosti plne stotožnil s konštatáciou súdu prvého stupňa, keď krajský súd poukazom na to, že kontrolná skupina prvostupňového správneho orgánu nepovažovala zámočnícku dielňu žalobcu za miesto so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru podľa § 1 ods. 2 zákona o ochrane pred požiarli, ale za miesto s možnosťou vzniku požiaru vzhľadom na činnosť so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, teda na zváranie podľa § 1 ods. 1 písm. c/ vyhlášky o požiarnej prevencii, uviedol, že až v nadväznosti na túto skutočnosť sú v § 4 zákona o ochrane pred požiarli žalobcovi uložené povinnosti, ktoré je povinný dodržiavať pri činnostiach spojených so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, t.j. konkrétne pri zváraní a s poukazom na § 1 ods. 1 písm. c/

vyhlášky o požiarnej prevencii na miestach s možnosťou vzniku požiaru, ako aj, že keďže miestom s možnosťou vzniku požiaru sú miesta, v ktorých sa vyskytujú horľavé látky a u žalobcu sa v zámočnickej dielni v čase následnej protipožiarnej kontroly nachádzali horľavé látky, konkrétne vybavenie zámočnickej dielne, drevené stoličky, káblové rozvody elektrickej energie, zvyšky čistiackej vlny, plastové nádoby na kvapaliny a pod., nesplnil žalobca opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov uložené orgánom vykonávajúcim štátny požiarny dozor.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd námietku žalobcu, že v zmysle § 9 ods. 3 vyhlášky č. 121/2002 Z. z. bolo potrebné na preukázanie takejto skutočnosti určiť výpočet, prípadne ustanoviť znalca, alebo iného odborníka na zistenie vyššie uvedených skutočností, keďže išlo rozporné tvrdenia žalobcu a kontroly, vyhodnotil ako právne bezvýznamnú.

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu a z relevantnej právnej úpravy nepovažoval odvolacie námietky žalobcu za relevantné k vyhovneniu jeho odvolacieho návrhu. Senát odvolacieho súdu dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že správny orgán v prvom stupni vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav veci, v konaní postupoval v súčinnosti so žalobcom, skutkové zistenia vyhodnotil v súlade so zákonom o ochrane pred požiarom a v odôvodnení rozhodnutia svoje skutkové zistenia a právne závery zdôvodnil v dostatočnom rozsahu, dajúc tým odpoveď na zásadnú otázku žalobcom v konaní nastolenú a to, či uloženie sankcie bolo v súlade so zákonom č. 314/2001 Z. z., a preto pokiaľ žalovaný v odvolacom konaní odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil, postupoval v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd s poukazom na závery uvedené vyššie, považujúc námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť správnosť posúdenia danej veci, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny, podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p., potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že žalobca v tomto konaní úspech nemal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.